

repræsentation om forskellige Ændringer i Lovforslaget om Beværternæring for Kjøbenhavns Bedkommende.

Skrivelsen med Bilag, hvoraf trykte Eksemplarer ere omdelte, vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Beværtning og om Handel med Brændevin, Vin og Stattepligtigt Øl.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om Arbejders Forsørgelsestrav efter Ulykkestilfælde under Arbejdet.

Forhandlingen genoptoges.

Dusen: Paa det Mindretals Begne, som jeg tilhører, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til de foreliggende Ændringsforslag ud over de Bemærkninger, der ere gjorte derom i Betænkningen. Disse Ændringsforslag ere jo ikke mange i Antal, men jeg kan ikke sige, at de tillige ikke ere indgribende, enkelte af Forslagene tilfugte netop at bibringe det foreliggende Lovforslag en ret væsentlig anden Stikelse, end de øvrige foreliggende Ændringsforslag tilfugte. Det første Ændringsforslag, jeg skal tillade mig at omtale, er et Underændringsforslag under Nr. 10 a. til Ændringsforslaget Nr. 10 til § 3. Betænkningen indeholder ikke noget om dette Underændringsforslag, netop fordi der har været, kan jeg sige, nogen Usikkerhed over for det Spørgsmaal, Underændringsforslaget sigter paa, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde tage de smaa Møller, i det hele Bind- og Vandmøllerne, med under den i Lovforslaget stipulerede Forpligtelse eller ej. Jeg udtalte mig allerede under første Behandling om dette Spørgsmaal og gjorde da gældende, at dette ikke vilde være rigtigt, naar man ellers ikke troede at burde tage Landbruget med under den paagældende Forsikringspligt. Særlig de smaa Møllebrug, som det her kommer til at dreje sig om, nemlig de Møllebrug, som ikke anvende Damp, burde holdes uden for. Forslaget gaar nemlig ud fra, at alle de Møllebrug, der anvende Damp, ogsaa ville rammes af det egentlige Ændringsforslag, som vi stille Underændringsforslag til, idet Ændringsforslaget foreslaar at lade alle de Virksomhedsgrene — ogsaa inden for Landbruget — som staa under Fabrikdirektørens Tilsyn, falde ind under Loven. Jeg mener nu ogsaa, at de Møllebrug, som

anvende Damp, falde ind under Fabriktilsynet, men at de Møllebrug, som ikke anvende Damp, kun falde ind under det kommunale Tilsyn. Jeg gjorde under første Behandling gældende, at disse Møllebrug i det hele taget ere knyttede saa nøje til Landbruget, at naar man ikke troede at burde gaa over til at lade denne Lov gælde for Landbruget i al Almindelighed, vilde det være urimeligt at lade den gælde for disse, og i Ændringsforslaget har Flertallet jo nu endogaa særlig maattet nævne dem for at faa dem med ind under Loven. Disse Møllebrug ere i det hele knyttede saa nær til Landbruget, at jeg ikke kan stønne, der er nogen Grund til at lade dem indtage nogen Særstilling, og som alle Menneker vide, og som det høje Ting ogsaa vil vide, ere Forholdene for disse Møllere i Øjeblikket saa ugunstige, at det ogsaa set fra denne Side vil være urigtigt at lade dem gaa ind under Lovforslaget, som Flertallet nu vil. Det Mindretal, som jeg tilhører, vil derimod, at de skulle falde ind under den Bestemmelse, vi stille Ændringsforslag om, og hvorved vi tilfugte at give Landbruget i det hele, og de Haandværk, som oprindeligt ikke skulde rammes af denne Lov, en Plads i Systemet paa en Maade, som jeg senere skal omtale. Det næste Ændringsforslag, jeg skal tillade mig at omtale, er Ændringsforslaget under Nr. 30 til § 9. Det Mindretal, hvortil jeg hører, stiller der et Forslag til en ny Affattelse af § 9, og denne Affattelse gaar ud paa, at Reglen ikke skal være, at de Menneker, som komme til Stade ved en ulykkelig Hændelse, een Gang for alle faa et fast Beløb udbetalt i Forhold til den Stade, der er overgaaet dem, men at der som Regel i Stedet for dette faste Beløb skaffes til Veje en Livrente for dem. Vi have allerede i Betænkningen fort angivet Grunden, hvorfor vi tilraade at gaa en anden Vej. Vi ere bange for, at naar den tilstadekomne faar udbetalt en saadan Kapital, vil det i mange Tilfælde gaa saadan, at han anvender den paa en Maade, der medfører Fare for, at den vil gaa tabt for ham. Det vil nemlig i Almindelighed gaa saadan, at den vedkommende tilstadekomne vil søge at gøre den frugtbringende ved at anbringe den i et eller andet Erhverv, men som oftest, eller dog i mange Tilfælde, vil det være i et Erhverv, han egentlig ikke er opdragen ved, og som han mangler Forudsætningerne for at kunne drive saaledes, at han kan begaa sig over for den stærke Konkurrence, der i Øjeblikket finder Sted saa at sige i alle Bedrifter. Mindretallet mener derfor, at der er en ikke ringe Fare for den